

D E C I Z I E nr.3034/28.02.2018
privind contestația formulată de X Societate civilă de Avocați înregistrată
la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR/25.10.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad cu adresa nr.6/06.10.2017, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/25.10.2017 și ulterior de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – AIF cu adresa ARG_AIF nr./09.10.2017 asupra contestației formulate de

X – Societate civilă de Avocați
cu sediul în Arad
pentru Cabinet Individual de Avocat CC

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. ARG_DEF/05.10.2017 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR/25.10.2017 și nr. TMR_DGR/27.10.2017

X – Societate civilă de Avocați în calitate de împuternicit al Cabinetului Individual de Avocat CC formulează contestație împotriva următoarelor acte administrativ fiscale:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr./10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad

- Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad

- Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 emisă de AJFP Arad

- Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017 emise de AJFP Arad

Ulterior formulării contestației, deoarece competența de soluționare a capetelor de cerere formulate împotriva Deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr./19.09.2017 și nr./05.09.2017 emise de AJFP Arad, nu a aparținut aceluiași organ fiscal, în data de

05.10.2017, cu adresa nr...../ad, Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice din cadrul AJFP Arad a transmis contestația, în original, Activității de Inspecție Fiscală din cadrul AJFP Arad în calitate de organ emitent al Deciziilor de impunere nr...../10.08.2017 și nr./10.08.2017 în vederea întocmirii referatului cu propuneri de soluționare a contestației pentru aceste capete de cerere.

La data de 25.10.2017, cu adresa nr...../06.10.2017, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR/25.10.2017, A.J.F.P. Arad – Evidență Plătitori Persoane Fizice a transmis organului competent în soluționarea contestației, referatul cu propuneri de soluționare a contestației cu privire la capetele de cerere privind Deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr./19.09.2017 și nr./05.09.2017.

Totodată, la data de 27.10.2017, cu adresa nr. ARG_AIF/09.10.2017, înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara nr. TMR_DGR/25.10.2017, A.J.F.P. Arad – Activitatea de Inspecție Fiscală a transmis organului competent în soluționarea contestației, referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. ARG_AIF/09.10.2017 înregistrat sub nr. TMR_DGR/27.10.2017 cu privire la capetele de cerere privind Deciziile de impunere nr./28.02.2017 și nr...../10.08.2017.

În temeiul dispozițiilor art. 269 alin.1 lit. b și alin.2 din Codul de procedura fiscală, s-a solicitat petentei completarea dosarului cauzei, până cel târziu la data susținerii orale a contestației, cu fotocopii ale „deciziei de impunere nr...../05.09.2017 și a deciziei de impunere nr...../19.09.2017” a fost solicitată în cuprinsul contestației formulate, și indicarea cuantumului sumei totale contestate, individualizată pe categorii de creanțe fiscale, precum și accesorii ale acestora, în condițiile în care la dosarul cauzei au fost identificate doar două acte administrativ fiscale de natura deciziilor de impunere, respectiv decizia de impunere nr...../10.08.2017 și decizia de impunere nr...../10.08.2017 emisă de AJFP Arad.

Urmare adresei nr...../20.11.2017 a DGRFP Timișoara, Societatea Civilă de Avocați CC, cu adresa xx din 29.11.2017, transmisă prin fax și prin intermediul oficiilor poștale, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. TMR_DGR/05.12.2017 a transmis răspunsul său denumit „Informare” cu privire la aspectele solicitate, la dosarul cauzei s-au depus următoarele documente:

- fotocopia deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr...../05.09.2017 emisă de AJFP Arad
- fotocopia deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr...../19.09.2017 emisă de AJFP Arad, DI. Avocat CC arătând că înțelege să conteste integral sumele înscrise în acestea.

Suma totală contestată este de **xxxxx lei** și reprezintă:

- taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de **xxxxx lei**, pentru perioada 01.01.2012 – 30.04.2013, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr./10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad;

- impozit pe venit în suma de **xxxxx lei** stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **xxxx lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 emisă A.J.F.P. Arad - Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice;

- dobânzi și penalități de întârziere în sumă de **xxxxx lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017 emisă A.J.F.P. Arad - Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice;

În considerarea faptului că, la data de 30.04.2013 Cabinetul Individual de Avocat CC și-a încetat activitatea fiind radiat, în timp ce Societatea Civilă de Avocați CC a fost înregistrată fiscal în luna mai 2013, ca persoana juridică având CF, cu aceiași adresa nr...../20.11.2017, DGRFP Timișoara a solicitat Societății Civile de Avocați CC completarea dosarului acesteia cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă care să confirme că Societatea Civilă de Avocați CC are calitatea legală de a reprezenta Cabinetul Individual de Avocat CC. La data de 07.12.2017, cu ocazia susținerii orale a contestației, la dosarul cauzei s-a depus împuternicirea avocațială nr.493/2017 în original, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziilor de impunere nr./10.08.2017 și respectiv nr...../10.08.2017 emise de Inspecția Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de 22.08.2017, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală. De asemenea, în raport de data comunicării Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 și nr.26307/19.09.2017 emise A.J.F.P. Arad - Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice, contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziilor

contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societate civilă de Avocați CC în calitate de împuternicit al Cabinetului Individual de Avocat CC formulează contestație împotriva deciziei de impunere nr. /10.08.2017 și nr. /10.08.2017, ambele emise de către A.J.F.P. Arad, respectiv împotriva deciziei de impunere nr. /5.09.2017 și a deciziei de impunere nr. /19.09.2017, de asemenea emise de către A.J.F.P. Arad, solicitând:

1. Anularea deciziei de impunere nr. /10.08.2017 emisă de către A.J.F.P. Arad;

2. Anularea deciziei de impunere nr. /10.08.2017 emisă de către A.J.F.P. Arad;

3. Anularea deciziei de impunere nr. /5.09.2017 emisă de către A.J.F.P. Arad

4. Anularea deciziei de impunere nr. /19.09.2017 emisă de către A.J.F.P. Arad.

În prealabil, la cap. I pct 1. din contestația formulată, în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (5) Cod procedură fiscală, petenta solicită organizarea unei ședințe pentru susținerea orală a contestației, aceasta fiind acordată în data de 07.12.2017 conform minutei existente în original la dosarul cauzei.

Totodată, având în vedere concluziile avocatului general Bobek din 7.09.2017 în afacerea C-296/16, Ispas, se solicită expres accesul la dosarul administrativ, respectiv la toate documentele care au stat la baza emiterii deciziilor de impunere contestate.

La cap. II pct. 2 – 6 petenta face o scurtă descriere a stării de fapt urmată de prezentarea motivelor contestației, atât sub aspect procedural, cât și al fondului cauzei.

Astfel, la cap. III.1 Aspecte de natura procedurala, petenta prezintă la pct. 7 – 9 următoarele aspecte:

7. În conformitate cu prevederile art. 9 alin. (1) Cod procedură fiscală, contribuabilul trebuia audiat anterior momentului emiterii deciziilor de impunere. Or, în cauză, nu a existat o asemenea audiere după momentul la care au fost formulate și transmise echipei de inspecție fiscală obiecțiuni față de proiectul raportului de inspecție fiscală.

8. Audierea era cu atât mai mult necesară cu cât, față de proiectul raportului de inspecție fiscală, în raportul de inspecție fiscală nr. /10.08.2017 au apărut diferențe de interpretare din partea organelor fiscale, care nu au fost niciodată aduse la cunoștința contribuabilului sau discutate cu acesta. Prin urmare, față de dispozițiile exprese ale art. 49

raportat la art. 9 Cod procedură fiscală, care sancționează lipsa audierii cu nulitatea, apreciază că organul de soluționare a contestației are obligația anulării deciziilor de impunere principale.

9. În egală măsură, ca urmare a anulării celor două decizii de impunere din 10.08.2017, petenta solicita anularea deciziilor referitoare la obligațiile fiscale accesorii, din 5.09.2017 și respectiv 19.09.2017, în lumina principiului *accessorium sequitur principale*.

În ceea ce privește aspectele de fond, petenta susține următoarele:

10. În proiectul raportului de inspecție fiscală se afirmă, la pct. 4.1.1, lit. A, că la nivelul Cabinetului s-a înregistrat factura fiscală nr./20.12.2012, emisă de societatea TF SRL (cod de identificare în scopuri de TVA – RO), care nu ar corespunde unei operațiuni economice reale. Pornind de la premisa că partenerul comercial nu a declarat, în declarația 394, livrările de bunuri și prestările de servicii către Cabinet, s-a refuzat recunoașterea dreptului de deducere al TVA-ului pentru suma de xxxxxxx lei.

11. În disonanță cu echipa de inspecție fiscală, petenta înțelege să combată acest argument și să probeze faptul că operațiunea economică a fost reală, sens în care s-a solicitat echipei de inspecție fiscală să aibă în vedere următoarele:

11.1 La finalul anului 2012, Cabinetul a luat decizia deschiderii unui sediu secundar la Cluj- Napoca, datorită numărului semnificativ de clienți din acest oraș. Intenția a fost materializată în anul 2013, când prin asocierea cu un alt avocat s-a creat societatea civilă de avocați CC.

11.2 În vederea deschiderii sediului secundar, a fost identificat un spațiu de birouri în centrul municipiului Cluj-Napoca, în locația actualului sediu secundar al societății (Str., nr.,). Datorită faptului că imobilul era nou, etajul I era nefinisat și fără mobilier, fiind deci impropriu activității de avocatură, a fost nevoie de amenajarea acestuia. Prin urmare, la finalul anului 2012 și începutul anului 2013 au fost necesare lucrări de amenajare interioară a spațiului (zugrăveală, montare pereți interiori de sticlă pentru separarea funcțională a spațiului conform necesităților activității) și achiziționarea de obiecte de mobilier.

11.3 În acest scop, Cabinetul a încheiat cu societatea TF SRL contractul nr. din 1.11.2012, având ca obiect *Amenajare spațiu de birouri, Str.i, nr., loc. Cluj-Napoca, jud. Cluj*, cu o valoare estimată totală a lucrărilor de xxxxxx euro plus TVA. Lucrările au fost executate efectiv, în locație funcționând și astăzi societatea civilă de avocați C (care utilizează spațiul în baza unui contract de închiriere și folosește obiectele de mobilier - birouri, scaune, rafturi depozitare dosare etc.). De altfel, în anexa la factura fiscală nr./20.12.2012 se menționează expres și obiectele de mobilier în discuție.

11.4 Pentru serviciile prestate și bunurile puse la dispoziția Cabinetului, societatea TF SRL a emis factura fiscală nr. /20.12.2012, pentru suma de xxxxx euro plus TVA. Această factură a fost plătită în funcție de disponibilitățile financiare ale Cabinetului, astfel:

- plată xxxxx lei la 28.12.2012;
- plată xxxxx lei la 28.01.2013;
- plată xxxxx lei la 4.03.2013;
- plată xxxx lei la 6.03.2013.

11.5 Societatea TF SRL a reușit o reducere semnificativă a costurilor față de bugetul estimat inițial, astfel încât nu s-a mai emis nicio altă factură fiscală pentru serviciile prestate și bunurile livrate.

11.6 Verificările sale în relația cu societatea TF SRL, efectuate în perioada 7 - 9.08.2017 au relevat faptul că la nivelul anului 2012 a apărut o eroare a programului contabil WinMentor, în sensul că acesta nu a exportat codul de identificare în scopuri de TVA al Cabinetului în Declarația 394, însă, la data de 8.08.2017 această eroare a fost corectată, sens în care a fost în măsură, într-un interval de timp foarte scurt de la data primirii proiectului raportului de inspecție fiscală, să furnizeze echipei de inspecție fiscală următoarele documente:

- Recipisa rectificativă pentru Declarația 394 (index încărcare /8.08.2017);
- Declarația 394 rectificativă, semnată electronic.

11.7 Raportat la aceste considerente, petenta apreciază că a probat faptul că a efectuat o achiziție reală și au fost corectate erorile declarative survenite la partenerul său comercial. Prin urmare, apreciază că, prin obiecțiunile la proiectul raportului de inspecție fiscală nu se mai justifică privarea societății de dreptul de deducere al TVA-ului aferent activității Cabinetului din anul fiscal 2012 și nici determinarea de obligații fiscale accesorii sau redimensionarea bazei de calcul a impozitului pe veniturile din activități independente.

12. Arata că, din lecturarea deciziei de impunere nr. /10.08.2017 rezultă faptul că A.J.F.P. Arad nu a luat în calcul apărările sale, concluzionând la pct. 2.1.2 că operațiunea economică nu ar fi fost efectuată. Cu toate acestea, la Cap. VI, pct. 1 din raportul de inspecție fiscală, inspectorii fiscali își modifică opinia și indică faptul că am fi în prezența unei achiziții pentru care nu se poate recunoaște dreptul de deducere al TVA-ului, respectiv pentru care nu se recunoaște caracterul de cheltuieli deductibile a achizițiilor efectuate (servicii de amenajare interioară și mobilier de birou) întrucât achiziția ar fi fost a Cabinetului, iar nu a societății civile de avocați C.

13. În opinia sa, o asemenea interpretare nu poate fi acceptată. Astfel, în timp, afacerea pe care a pornit-o Cabinetul de Avocat s-a dezvoltat, urmarea firească fiind extinderea activității într-un alt oraș și

constituirea societății civile de avocați C. Afirma ca, **în conformitate cu prevederile art. 48 din vechiul Cod fiscal și a normelor metodologice aferente, întreg patrimoniul Cabinetului de Avocat, inclusiv investiția de la sediul secundar, împreună cu toate drepturile și obligațiile societății, s-au transmis societății civile de avocați**, și prin urmare, în opinia sa, formalitatea pe care fiscalul o impune - lichidarea patrimonială a Cabinetului, ajustarea TVA-ului și apoi vânzarea amenajărilor către societatea civilă de avocați - este total nepractică și în deplină discordanță cu dispozițiile Codului fiscal.

14. Reține însă faptul că argumentul principal al fiscalului este acela potrivit căruia achiziția nu ar fi reală. Or, așa cum s-a arătat, la data încheierii inspecției fiscale și a emiterii raportului de inspecție fiscală, echipa de inspecție fiscală era în posesia tuturor informațiilor și documentelor care dovedeau contrariul, anume faptul că achiziția era reală.

15. În legătură cu faptul că la nivelul anului 2012 ar fi apărut diferențe de declarare, care ar fi condus la stabilirea unor obligații fiscale suplimentare, în special ca urmare a respingerii la deducere a unor cheltuieli în cuantum de 26.988 lei, petenta arată ca s-a solicitat chiar prin obiecțiuni echipei de inspecție fiscală să aibă în vedere următoarele:

15.1 Din verificările petentei a rezultat faptul că în anul 2012 s-au achitat contribuțiile sociale (obligatorii) de asigurări de sănătate, astfel: la data de 15.03.2012 - xxxx lei (plată anticipată trim. I 2012); la data de 25.06.2012 - xxxx lei (plată anticipată trim. II 2012); la data de 20.08.2012 - xxxxx lei (regularizare contribuții de asigurări de sănătate pentru anul fiscal 2011); la data de 25.09.2012 - xxx lei (plată anticipată trim. III 2012); la data de 21.12.2012 - xxxx lei (regularizare trim. IV 2012). Totalul sumelor astfel plătite este de xxxxx lei.

15.2 Toate plățile indicate au fost efectuate prin virament bancar, ele fiind evidențiate atât în extrasele de cont prezentate în cursul inspecției fiscale, cât și la nivelul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Arad. Recunoaște că, din eroare însă, la transcrierea plăților din extrasele de cont în Registrul-jurnal de încasări și plăți s-a omis menționarea acestor sume, dar ca această eroare a apărut ca urmare a faptului că plățile înregistrate erau efectuate de Cabinet (cu cod fiscal), iar în evidența caselor de asigurări de sănătate plățile erau înregistrate pe codul numeric personal. Deși n-au fost înregistrate la acel moment în Registrul-jurnal, atunci când s-a pregătit Declarația anuală 200, depusă la 25.05.2013, au fost avute în vedere și aceste plăți, luându-se măsura refacerii și completării Registrului-jurnal, din inițiativa contribuabilului, cu evidențierea și a acestor sume.

15.3 Având în vedere faptul că s-a probat efectuarea acestor cheltuieli, care din punct de vedere fiscal au caracterul unor cheltuieli

deductibile fiscal integral, petenta solicită reanalizarea constatărilor din raportul de inspecție fiscală, diminuând corespunzător suma de 26.988 lei cu suma de xxxxx lei, rezultând o diferență de xxxx lei (care este probabil rezultatul unei erori de calcul).

15.4 Deficiențele de acest tip au fost evitate în anii fiscali 2013, 2014 și 2015, când nu au mai apărut asemenea erori.

Pentru toate aceste motive petenta solicita anularea deciziilor de impunere contestate, în motivarea contestației fiind invocat principiul de drept *accessorium sequitur principale* referitor la capetele de cerere privind accesoriile.

II. Prin Deciziile de impunere nr...../10.08.2017 și nr. /10.08.2017 emise pe baza Raportului de inspecție fiscală nr. /10.08.2017, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad au constatat următoarele:

Perioada verificată :

- pentru impozit pe venit 01.01.2012 – 30.04.2013;
- pentru TVA 01.01.2012 – 30.04.2013.

In ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferenta perioadei 01.01.2012 – 30.04.2013, organele de inspecție fiscală nu au acordat petentei dreptul de deducere a TVA in suma de xxxx lei considerând ca au fost încălcate prevederile art. 145 alin.2 lit. a din Legea nr.571/2003, in condițiile in care aceasta a înregistrat in evidența sa contabila, in jurnalul de cumpărări, factura nr..... din 20.12.2012 emisă de TF SRL CUI xxxxxxxx in valoare de xxxx lei din care TVA in suma de xxxxxx lei reprezentând „ lucrări de finisaje interioare si achiziție de mobilier ” la un sediu neinregistrat ca punct de lucru sau sediu secundar, fapt prezentat in informarea IFOPC din aplicația FISCNET anexata la raportul de inspecție fiscală. Fata de aceste constări organele de inspecție fiscală au concluzionat ca aceasta cheltuiala cu investiția nu este destinată unor operațiuni impozabile.

Mai mult, din verificările efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, firma TF SRL nu a înregistrat în declarația 394 aferent perioadei decembrie 2012 factura in cauza, iar până la data inspecției fiscale nu s-a efectuat rectificarea acestei diferențe motiv pentru care s-a concluzionat că operațiunea economică nu a fost efectuată.

In ceea ce privește impozitul pe venit aferent perioadei 01.01.2012 – 30.04.2013, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

A. In anul 2012 contribuabilul a înregistrat în Registrul jurnal încasări și plăți un venit din activități juridice în suma de xxxxx lei, iar în Declarația anuală cod 200 a declarat un venit brut în sumă de xxxxx lei

rezultând o diferență de xxxx lei reprezentând venit brut înregistrat și nedeclarat

B. Contribuabilul a înregistrat în Registrul jurnal încasări și plăți cheltuieli în suma de xxxxx lei, iar în declarația anuală cod 200 a declarat cheltuieli totale în suma de xxxx lei rezultând o diferență de xxxxx lei, suma pentru care contribuabilul nu a prezentat documente justificative.

C. Contribuabilul a înregistrat cheltuieli cu sponsorizarea în sumă de xxxx lei, iar suma pentru care avea dreptul raportat la baza de calcul conform prevederilor legale era de xxxx lei. Prin urmare organele de inspecție fiscală au recalculat suma pentru care contribuabilul avea dreptul la sponsorizare pentru anul 2012 și suma cu care s-a depășit dreptul de sponsorizare rezultând un impozit pe venit în sumă de xxx lei.

D. Contribuabilul a înregistrat în evidența sa contabilă și a declarat cheltuieli cu mobilier birou și finisaje interioare în suma de xxxx lei deductibile la determinarea impozitului pe venit reprezentând contravaloarea facturii nr..... din 20.12.2012 emisă de TF SRL, cheltuieli care nu sunt efectuate în cadrul activității desfășurate, fapt prezentat și în informarea INFOPC solicitată electronic și anexată la raportul de inspecție fiscală din care reiese că pe perioada emiterii facturii nu a fost înregistrat niciun punct de lucru sau sediu secundar pentru Cabinetul de avocat.

Mai mult, din verificările efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, firma TF SRL nu a înregistrat în declarația 394 aferent perioadei decembrie 2012 factura în cauză, iar până la data inspecției fiscale nu s-a efectuat rectificarea acestei diferențe motiv pentru care s-a concluzionat că operațiunea economică nu a fost efectuată.

Prin urmare, organele de control nu au acceptat ca și deductibile la determinarea venitului impozabil a următoarelor cheltuieli:

- în sumă de xxxxx lei, pentru care nu s-au prezentat documente din care să rezulte că au fost utilizate în cadrul activității desfășurate reprezentând mobilier birou și finisaje interioare,

- în suma de xxxxx lei pentru care nu au fost prezentate documente justificative conform legislației în vigoare

- în sumă de xxxxx lei suma cu care s-a depășit dreptul de sponsorizare.

Asupra diferenței de impozit pe venit stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr...../10.08.2017 în suma de xxxxx lei și taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr...../10.08.2017 în suma de xxxxx lei, organele de administrare din cadrul AJFP Arad au calculat dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de xxxxx lei prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 și nr.....din 19.09.2017.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile petentei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Referitor la solicitarea privind accesul la dosarul administrativ, respectiv la toate documentele care au stat la baza emiterii deciziilor de impunere contestate, învedereăm următoarele:

În conformitate cu prevederile art. 10 și art. 72 și art. 73 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 10

Obligația de cooperare

(1) *Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, și prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală și procesual penală.*

(2) *Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.*

ART. 72

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile
Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.

ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) *Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.*

raportat la normele incidente care reglementează obligațiile/drepturile organelor de inspecție fiscală, respectiv care guvernează inspecția fiscală, respectiv:

„ART. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

(1) *Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență și*

îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum și soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la același contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului și informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la același contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală și cu legislația fiscală și are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă.

(2) Organul fiscal își exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității și echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit și mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia.

„Art. 7

Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

“ART. 118

Reguli privind inspecția fiscală

(...)

(5) Inspecția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.”

Din cuprinsul RIF nr. 4262/10.08.2017 care a stat la baza emiterii deciziilor de impunere contestate, reiese că, la stabilirea și calculul sumelor suplimentare, reprezentând impozit pe venit și TVA, astfel cum acestea au fost stabilite în actele administrativ fiscale încheiate, starea de fapt a fost fundamentată exclusiv pe actele și documentele din evidența financiar contabilă a petentei puse la dispoziția echipei de inspecție, declarațiile fiscale ale acesteia, explicațiile reprezentantului său legal, informarea INFOPC solicitată electronic de către echipa de inspecție fiscală prezentată ca anexă RIF, precum și informațiile publice furnizate de baza de date FISCNET – tabloul de bord cu privire la furnizorul de servicii TRANS FORUM SRL.

În ceea ce privește solicitarea **petentei de la cap. III.1 pct.7-8 de anulare a deciziilor de impunere principale in considerarea dispozițiilor exprese ale art.49 raportat la art.9 Cod procedura fiscala, care sancționează lipsa audierii cu nulitatea**, se rețin următoarele:

Potrivit art.9 alin.(1) și (2) lit. a) și art.130 alin.(2) și (5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART.9

Dreptul de a fi ascultat

(1) *Înainte de luarea deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.*

(2) *Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:*

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

„ART.130

Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat

(1) *Înainte de luarea deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.*

(2) *Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală.*

(4) *Contribuabilul/Plătitorul are dreptul să își prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.[...]*

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că Dl. CC in calitate de reprezentant legal al Cabinetului Individual de Avocat CC și respectiv a Societății civile de avocați CN a fost informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale despre aspectele constatate de organele de inspecție fiscală, iar la finalizarea inspecției acestea au transmis, prin e-mail, D-lui CC proiectul de raport de inspecție fiscală, iar la data de 07.08.2017, i s-a comunicat data, ora și locul de desfășurare a discuției finale, respectiv 07.08.2017, ora 14:00, la sediul ES SRL, în conformitate cu dispozițiile art.130 alin.(1) și (2) din Codul de procedură fiscală.

La dosarul cauzei se regăsește, în fotocopie, Notificarea prin care Dl. CC a declarat faptul că i-au fost aduse la cunoștință rezultatele inspecției fiscale cu ocazia verificării efectuate arătând faptul că „ AM UNELE OBIECȚIUNI; PE CARE LE VOI EXPUNE ÎN SCRIS ÎN TERMENUL LEGAL”

În acest sens petentul depune obiecțiuni la proiectul raportului de inspecție fiscală, care conțin, în principal, aceleași solicitări ca și contestația depusă, cu precizarea că, în cuprinsul acestora, însuși reprezentantul petentei recunoaște faptul că „ în cadrul inspecției fiscale și la finalul ei a răspuns tuturor solicitărilor echipei de inspecție, oferind transparentă totală și explicații pentru fiecare chestiune punctuală pusă în discuție”; în cuprinsul RIF, la cap. VI – Discuția finală cu contribuabilul/plătitorul, sunt prezentate atât punctul de vedere al petentei, cât și punctul de vedere al organelor de inspecție fiscală.

Având în vedere normele legale și starea de fapt anterior prezentată, se constată că susținerea sa referitoare la audiere nu poate fi reținută, organele de inspecție fiscală îndeplinind condițiile procedurale privind dreptul de ascultare al contribuabilului.

Mai mult, se reține că dreptul său la apărare nu a fost îngrădit deoarece acesteia i s-a acordat posibilitatea exercitării căii administrative de atac, drept de care a uzat prin formularea prezentei contestații administrative, exprimându-și argumentele de fapt și de drept în legătură cu actul administrativ fiscal încheiat ca urmare a inspecției fiscale.

Asupra fondului cauzei

1. Referitor la capătul de cerere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar în suma de xxxxx lei prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, se rețin următoarele:

In fapt, prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr./10.08.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Cabinetului de Avocat CC diferențe de impozit pe venit în plus, pentru anul 2012, în suma totală de xxxx lei, urmare stabilirii unei diferențe de venit încasat și nedeclarat în sumă de xxxx lei, necontestat de petentă, precum și a considerării unor cheltuieli nedeductibile la determinarea venitului impozabil înregistrate în

contabilitate/declarate de contribuabili in suma totala de xxxxx lei (xxxxx lei + xxxxx lei + xxxxx lei) din care petenta contesta:

- suma de xxx lei reprezentând contravaloarea cheltuielilor cu achiziția de mobilier birou și finisaje interioare pentru care nu s-au prezentat documente din care să rezulte că au fost utilizate in cadrul activității desfășurate

- suma de xxxxx lei pentru care nu au fost prezentate documente justificative conform legislației în vigoare

In drept, potrivit dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, in vigoare in perioada verificata si Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 44/2004:

Codul fiscal:

“Art. 48 - Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50. (...).

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfășurarea activității; (...).

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru: (...)

Conform pct.37 și 38 din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin HG nr. 44/2004:

“37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din Codul Fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”

“38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
- cheltuielile ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;
- cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;
- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;
- alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.”

Având în vedere dispozițiile legale sus-citate, rezulta ca, în cazul persoanelor fizice care obțin venituri din activități independente, în venitul brut se cuprind toate sumele încasate din desfășurarea activității și sunt deductibile numai acele cheltuieli care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt efectuate în interesul direct al activității impozabile și nu în interes personal, sunt înregistrate corect în evidența contabilă în partida simplă și sunt justificate cu documente corect întocmite, nefiind permisă deducerea cheltuielilor efectuate pentru uzul personal al contribuabilului și al familiei sale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, din constatările organelor de inspecție fiscală, raportat la susținerile petentei se rețin următoarele:

În speță, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea în sarcina Cabinetului de Avocat CC a diferențelor de venit impozabil pe anul 2012, cu consecința stabilirii impozitului pe venit suplimentar de plată, ca urmare a neacordării deductibilității unor cheltuieli.

1.1 Referitor la suma de xxxx 4 lei reprezentând cheltuieli cu achizițiile efectuate de la TF SRL reprezentând servicii de amenajare interioară și mobilier de birou

În fapt, în anul 2012, Cabinetul Individual de Avocat CC a înregistrat în evidența sa contabilă și fiscală, cheltuieli deductibile din punct de vedere fiscal, în suma de xxxx lei aferente facturii nr..... din 20.12.2012 emisă de TF SRL reprezentând mobilier birou și lucrări de finisaje interioare.

Din documentele existente la dosarul cauzei reiese că, urmare faptului că s-a decis deschiderea unui sediu secundar în Cluj – Napoca,

Cabinetul de Avocat CC a încheiat cu societatea TF SRL contractul nr. din 1.11.2012, având ca obiect *Amenajare spațiu de birouri, Str.i, nr., loc. Cluj-Napoca, jud. Cluj*, cu o valoare estimată totală a lucrărilor de 10.000 euro plus TVA.

În baza acestui contract a fost emisă factura fiscală nr...../20.12.2012 pe numele Cabinetului de Avocat CC, suma de xxxxx lei aferentă acestei facturi reprezentând mobilier birou și finisaje interioare conform Anexei, fiind considerată, o cheltuială deductibilă din punct de vedere fiscal la determinarea venitului impozabil aferent anului 2012.

Totodată, din documentele existente la dosarul cauzei reiese că, la data de 30.04.2013, Cabinetul de Avocat CC și-a încetat activitatea fiind radiat, iar în luna mai 2013 s-a înființat Societatea Civilă de Avocați CC ca persoană juridică având CF prin asocierea a doi avocați definitivi: NV și CC conform art.5 din Legea nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare și art.196-198 din Statutul profesiei de avocat.

Intenția Cabinetului de Avocat CC de a-și deschide un sediu secundar în Cluj – Napoca în locația unde s-au efectuat cheltuielile cu amenajările și în legătură cu care petenta pretinde diminuarea masei venitului impozabil și exercitarea dreptului de deducere a TVA a nu s-a mai materializat, în această locație, conform susținerilor din contestația formulată, în prezent, funcționând Societatea civilă de avocați CC care utilizează spațiul în baza unui contract de închiriere și folosește obiectele de mobilier - birouri, scaune, rafturi depozitare dosare etc. în scopul realizării veniturilor sale impozabile.

Condițiile pentru ca aceste cheltuieli să fie deductibile la determinarea venitului impozabil sunt cele privitoare la faptul că trebuie să fie efectuate în scopul realizării venitului și să fie justificate cu documente, condiții ce au legătura cu momentul începerii activității de avocatură în acest sediu secundar amenajat din Jud. Cluj și avizat de Baroul Cluj.

În acest sens, la art.1, alin.(1) din Legea nr.51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, cu modificările și completările ulterioare se precizează:

“Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare, funcționare și conducere autonome, stabilite în condițiile prevăzute de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Lege, și ale prezentului statut” .

Conform art.222 și art.223 din Statutul profesiei de avocat:

“Art. 222 - (1) Formele de exercitare a profesiei de avocat au dreptul sa își stabilească sediul profesional numai in circumscripția baroului in care este înscris in tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei oricare dintre avocații titulari sau asociați.

(2) Avocatul își exercita profesia la sediul principal, la sediile secundare, precum si la biroul/birourile de lucru avizat/avizate de consiliul baroului.

(3) Consiliul baroului poate aproba deschiderea unuia sau mai multor birouri de lucru in orice localitate din circumscripția sa”.

“Art.223 - (1) Formele de exercitare a profesiei de avocat au dreptul sa își stabilească sedii secundare in circumscripțiile barourilor din care nu fac parte.

(2) Înființarea sediilor secundare se aproba, la cerere, de consiliul baroului in circumscripția căruia urmează sa se deschidă sediul secundar.

(3) Decizia de aprobare a cererii de înființare a sediului secundar se comunica baroului de la sediul principal”.

Conform prevederilor art.48, alin.(4) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările si completările ulterioare :

“(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;...”.

In ceea ce privește suma de **xxxx lei** contestată, petenta nu a depus niciun document in susținerea propriei cauze din care sa rezulte activitatea desfășurata de către Cabinetul de Avocat CC ca entitate distinctă de cea a Societății civile de avocați CC, in spațiul din Str. Pitești, nr., loc. C, jud. Cluj, în condițiile în care Cabinetul de Avocat CC nu a avut înregistrat punct de lucru sau sediu secundar la acesta locație, fapt prezentat in informarea IFOPC din aplicația FISCNET anexata la raportul de inspecție fiscala și că aceste cheltuieli au fost avansate în scopul realizării veniturilor Cabinetului de Avocat CC. Prin urmare, in mod corect aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile la calculul venitului impozabil de către organul de inspecție fiscală

Susținerea reprezentantului legal al petentei că „ în conformitate cu prevederile art.48 din vechiul Cod fiscal și a normelor metodologice aferente, întreg patrimoniul Cabinetului, inclusiv investiția de la sediul secundar, împreună cu toate drepturile și obligațiile societății s-au transmis societății civile de avocați” nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauze din următoarele motive:

Cabinetul de avocat este una din formele individuale de exercitare a profesiei de avocat, formă recunoscută ca atare de Legea nr. 51/1995 privind exercitarea profesiei de avocat (art. 5 din lege consacra această formă, alături de cabinete asociate, societăți civile profesionale sau

societăți profesionale cu răspundere limitată, aspect reiterat și în art. 180 alin. 1 lit. a din Statut).

Cabinetul de avocat își găsește reglementarea, în ceea ce privește înființarea, funcționarea, actele juridice ce pot fi încheiate, încetarea, în Legea nr. 51/1995 și Statutul profesiei de avocat, fiind în ipoteza unor norme legale speciale, derogatorii care se pot completa cu dreptul comun, numai în măsura compatibilității.

Dintre entitățile (formele) în care se poate exercita profesia de avocat (cabinet individual, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți profesionale cu răspundere limitată), legiuitorul a înțeles să confere, în mod expres, personalitate juridică proprie numai societății profesionale cu răspundere limitată din avocatură. Această interpretare rezultă din faptul că art. 6 alin. 1 din Legea nr. 51/1995 care menționează că societatea profesională cu răspundere limitată este o societate cu personalitate juridică, constituită în condițiile prevăzute de Legea nr.51/1995 și de Statutul profesiei de avocat. În cazul celorlalte forme de exercitare a profesiei nu există această mențiune legală.

Această personalitate juridică proprie atribuită numai uneia dintre formele de exercitare a profesiei trebuie interpretată și înțeleasă în contextul legii speciale (Legii nr. 51/1995 și Statutului), fiind în consecință o personalitate juridică specială specifică activității de avocatură. Conferirea acestei personalități are efecte în funcționarea acesteia și în plan patrimonial (de exemplu societatea profesională cu răspundere limitată este titulară a unui patrimoniu propriu, obligațiile și răspunderea societății profesionale cu răspundere limitată sunt garantate cu patrimoniul propriu – art. 6 alin. 3 și 4 din Legea nr. 51/1995, etc.).

Per a contrario, pentru celelalte forme de exercitare a profesiei de avocat nu sunt aplicabile aceste consecințe legale speciale mai sus prezentate. Totuși, neconferirea prin lege a personalității juridice proprii pentru cabinetul de avocat, cabinete asociate/grupate, societăți civile profesionale nu trebuie să ne conducă la ideea că aceste forme de exercitare a profesiei de avocat nu pot participa, în nume propriu, la circuitul civil, respectiv nu ar putea dobândi separat, drepturi sau obligații. Această participare firească la circuitul civil este permisă, atât de reglementarea legală specială, cât și de dreptul comun.

Astfel, în cabinetul individual își poate exercita profesia un avocat definitiv, singur sau împreună cu alți avocați colaboratori, respectiv cabinetele individuale se pot asocia în scopul exercitării în comun a profesiei; în mod corespunzător cabinetele individuale se pot asocia și cu societățile civile profesionale – art. 5 alin. 2 și 3 din Legea nr. 51/1995. Este recunoscut faptul că aceste cabinete individuale pot încheia, în condițiile legii, convenții de asociere, pentru exercitarea în comun a avocaturii. Totodată, cabinetele individuale se pot grupa în scopul folosirii

în comun a unui patrimoniu profesional și/sau a unor salariați, iar fiecare cabinet își păstrează individualitatea în raport cu clienții – art. 181 alin. 1 din Statut. Mai mult decât atât, între formele de exercitare a profesiei se pot stabili raporturi de conlucrare profesională, iar convenția de conlucrare profesională se înregistrează la barou – art. 184 din Statut.

Avocatul care profesează individual (în cadrul unui cabinet de avocat) are dreptul la sediu profesional în circumscripția baroului în care este înscris și la sedii secundare în alt barou din țară sau din străinătate – art. 37 din Legea nr. 51/1995. **Așadar, cabinetul de avocat, pentru a avea sediul profesional principal sau secundar ori va trebui să aibă în patrimoniu un imobil cu această destinație, ori va încheia un contract de închiriere sau comodat cu privire la un imobil unde urmează să fie fixat sediu.**

În ceea ce privește patrimoniul propriu, în cazul transformării unei forme de exercitare a profesiei, avocații titulari ai cabinetelor individuale, avocații asociați ai cabinetelor asociate, ai societăților civile profesionale și ai societăților profesionale cu răspundere limitată pot contribui cu titlu de aport la forma de exercitare a profesiei rezultată din transformare cu cota-parte indiviză din patrimoniul de afectățione profesională, astfel cum acesta este reflectat în evidențele financiar-contabile ale formei de exercitare a profesiei care se transformă, întocmind în acest scop actele financiar-contabile de transfer către forma de exercitare a profesiei în care au optat să se transforme. Aporturile transferate se vor opera la valoarea nominală reflectată în evidențele financiar-contabile ale formei de exercitare a profesiei care se transformă – art. 182 alin. 4 din Statut.

Este indubitabil faptul că **legiuitorul a recunoscut faptul că un cabinet de avocat poate avea patrimoniu propriu de afectățione (bunuri mobile sau imobile).** Textul legal prevede că aceste **bunuri de afectățione sunt reflectate în evidențele financiar contabile ale "forme de exercitare a profesiei care se transformă"**.

Prin urmare, față de cele mai sus prezentate, se reține că susținerea petentei ca, în cauza, a avut loc o transmitere a întregului patrimoniu al Cabinetului de avocat, inclusiv investiția de la sediu secundar împreună cu toate drepturile și obligațiile societății, societății civile de avocați, nu subzista, în lipsa prezentării de către petentă a unor mijloace de probă reglementate de Codul de procedura fiscală, din care să rezulte ca, în cauza, a avut loc o schimbare a modalității de exercitare a profesiei de avocat sau o transformare a formei de exercitare a acesteia într-o alta formă, respectiv din cabinet individual în societate civilă profesională, și ca, titularul cabinetului individual a participat cu titlu de aport la forma de exercitare a profesiei rezultată din schimbare/transformare cu cota-parte indiviză din patrimoniul de afectățione profesională, astfel cum acesta a fost reflectat în evidențele

financiar-contabile ale formei de exercitare a profesiei care s-a schimbat si/sau transformat, respectiv acte financiar-contabile de transfer către forma de exercitare a profesiei în care a optat să se transforme, având în vedere ca, legiuitorul prin Legea nr. 51/1995 și Statul profesiei de avocat a recunoscut faptul că un cabinet de avocat poate avea patrimoniu propriu de afectățiune (bunuri mobile sau imobile), bunuri de afectățiune care sunt reflectate în evidențele financiar contabile ale formei de exercitare a profesiei care se transformă.

Nici din punct de vedere fiscal, petenta nu a făcut dovada cu mijloace de probă reglementate de Codul de procedura fiscala ca, investiția efectuata la imobilul din Cluj, este un **drept amortizabil** reflectat ca atare în evidențele financiar contabile ale Cabinetului de avocat și respectiv in patrimoniul de afectățiune al acestuia, care să fi fost transferat Societății civile de Avocați CC, în condițiile legii, ținand seama de faptul că acest punct de lucru a fost înregistrat la autoritatea fiscală la 12.06.2013.

Având în vedere cele de mai sus, deoarece contestatara este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarei.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarei, ci un imperativ al interesului personal al aceluia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neaprobarea cererii afirmate determinând neluarea ei în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei pentru acest capăt de cerere.

1.2 Referitor la suma de XXXX lei reprezentând diferența dintre suma totala a cheltuielilor înregistrate in Registrul jurnal încasări și plăți si suma totala a cheltuielilor înregistrate in declarația anuala cod 200

În fapt, în anul 2012, petenta a înregistrat în Registrul jurnal încasări și plăți cheltuieli în suma de xxxxxx lei, iar in declarația anuala cod 200 a declarat cheltuieli totale în suma de xxxxx lei rezultând o diferență de xxxxxx lei, suma pentru care contribuabilul nu a prezentat organelor de inspecție documente justificative.

Ca urmare neacordării deductibilității acestor cheltuieli, organele de inspecție fiscala au procedat la stabilirea în sarcina Cabinetului de Avocat CC a unei diferențe de venit impozabil, cu consecința stabilirii unui impozitului pe venit suplimentar de plata.

In conformitate cu prevederile art. 48 alin.5 lit. j din Codul fiscal aplicabil in anul 2012:

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

(...)

j) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii pentru salariați și contribuabili, inclusiv cele pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;” coroborat cu pct. 38 din [HG nr. 44/2004](#)

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

“ 38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

(...)

*15. **cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;**”*

Fata de prevederile legale mai sus citate se reține că, din punct de vedere fiscal, cheltuielile reprezentând contribuțiile sociale de sănătate, plătite de contribuabil in cursul anului, sunt cheltuieli deductibile la determinarea venitului impozabil.

Din lecturarea raportului de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, se reține că, organele de inspecție fiscală au considerat suma de xxxx lei constatată ca diferența dintre suma totală a cheltuielilor înregistrate in Registrul jurnal încasări și plăți și suma totală a cheltuielilor înregistrate in declarația anuală cod 200, nedeductibile la determinarea venitului impozabil, pe motiv ca pentru aceasta suma nu au fost prezentate documente justificative conform legislației în vigoare.

Raportat la aceste constatări, petenta arată ca, din totalul sumei de xxxxx lei, suma de xxx lei provine din contribuțiile sociale de asigurări de sănătate (obligatorii) achitate în anul 2012 astfel : “ la data de 15.03.2012 - xxx lei (plată anticipată trim. I 2012); la data de 25.06.2012 - xx lei (plată anticipată trim. II 2012); la data de 20.08.2012 -xxxx lei (regularizare contribuții de asigurări de sănătate pentru anul fiscal 2011); la data de 25.09.2012 - xxxx lei (plată anticipată trim. III 2012); la data de 21.12.2012 - xxxxx lei (regularizare trim. IV 2012). Totalul sumelor astfel plătite este de xxxxxlei.” În legătură cu aceste plăți, petenta arată ca acestea au fost efectuate prin virament bancar, fiind evidențiate în extrasele de cont prezentate pe parcursul desfășurării inspecției fiscale. Totodată, petenta recunoaște faptul ca, din eroare nu s-au înregistrat

aceste sume în Registrul jurnal de încasări și plăți, luând-se măsura refacerii și completării Registrului, cu evidențierea și a acestor sume.

Nici cu ocazia prezentării obiecțiunilor la Raportul de inspecție fiscală în care au fost semnalate de către petenta aspecte cu privire la natura acestor cheltuieli, și nici cu ocazia formulării contestației, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscală nu au clarificat natura acestor cheltuieli și nu au verificat documentele justificative privind plata acestora, respectiv extrasele de cont, pe care petenta susține ca le-a prezentat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale.

Prin urmare, în scopul soluționării contestației, conform art.276 Cod procedura fiscală, cu adresa nr..... din 18.01.2018, DGRFP Timișoara a solicitat organelor de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad, prezentarea considerentelor legale pentru care la determinarea venitului impozabil aferent anului 2012 aceste cheltuieli au fost considerate nedeductibile raportat la susținerile petentei și prevederile legale aplicabile. Prin completările transmise, cu adresa nr. ARG_AIF/29.01.2018, înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr...../07.02.2018, organele de inspecție fiscală nu au clarificat aceste aspecte limitându-se la a reitera aceleași argumente ca și în raportul de inspecție fiscală și referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr...../09.10.2017.

Potrivit art. 113 din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

"Art. 113. - (2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;*
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă și fiscală a contribuabilului/plătitorului;*
- c) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse și, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;*
- d) verificarea, constatarea și investigarea fiscală a actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală și contabilă;*
- e) solicitarea de informații de la terți [...]"*

Potrivit art. 7 alin. (2) din același act normativ "(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv și în limitele stabilite de lege, precum și să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor și exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din

inițiativa organului fiscal, după caz.", iar conform art. 73 alin. "(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii."

Față de cele prezentate, precum și pentru faptul că potrivit prevederilor art. 276 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul de soluționare a contestației este obligat să ia în considerare toate documentele și argumentele prezentate de contestator pe parcursul căii administrative de atac, putând să înlăture motivat acele argumente care nu sunt întemeiate, ținând seama că organele fiscale nu au stabilit cu claritate natura cheltuielilor în sumă de 24.526 lei din totalul sumei de 26.988 lei considerata nedeductibila la determinarea venitului impozabil, prevalându-se doar de diferențele de sume declarate si înscrise în Registrul Jurnal de Încasări și Plăți și Declarația anuală cod D200, existând posibilitatea ca aceste cheltuieli să fie de natura contribuțiilor sociale obligatorii de asigurări sociale de sănătate, plătite în anul 2012, pentru care petenta poate prezenta documente justificative privind plata, cheltuieli care din punct de vedere fiscal au caracterul unor cheltuieli deductibile fiscal, în cauză se va face aplicațiunea prevederilor art. 279 alin.3 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. [...]" coroborate cu cele ale art. 279 alin. 4 din același act normativ care prevede:

"Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare." respectiv se va desființa Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad, cu privire la impozitul pe venit aferent cheltuielilor în suma de xxxxx lei considerate nedeductibile la determinarea venitului impozabil pe motiv ca petenta nu a prezentat organelor de inspecție documente justificative, urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă decât cea care a efectuat verificarea, să procedeze la o refacere a verificării fiscale

cu privire la aceste aspecte ținând cont de prevederile legale, de motivațiile petentei și cele reținute în prezenta decizie, refacere care va viza aceeași perioadă supusă verificării fiscale prin Raportul de inspecție fiscală nr. xxxxx/10.08.2017, conform art. 128 Cod procedura fiscală.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei rezultă că, prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr.xxxxxx/10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul AJFP Arad, s-au stabilit obligații fiscale de natura impozitului pe venit în suma totală de xxxxxx lei urmare stabilirii unei diferențe de venit încasat și nedeclarat în sumă de xxxxxx lei, necontestat de petentă, precum și a considerării unor cheltuieli nedeductibile la determinarea venitului impozabil înregistrate în contabilitate/declarat de contribuabil în suma totală de xxxxxx lei (xxxxxx lei +xxxxxx lei + xxxxx lei) din care petenta contestă:

- suma de xxxxx lei reprezentând contravaloarea cheltuielilor cu achiziția de mobilier birou și finisaje interioare pentru care nu s-au prezentat documente din care să rezulte că au fost utilizate în cadrul activității desfășurate

- suma de xxxxx lei pentru care, în opinia inspecției fiscale nu au fost prezentate documente justificative conform legislației în vigoare

În ceea ce privește **impozitul pe venit în sumă totală de xxxxx lei** stabilit prin Decizia de impunere nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad, se reține că deoarece:

- în conformitate cu pct.1.2 al prezentei decizii, Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul A.J.F.P Arad, va fi desființată, cu privire la impozitul pe venit aferent cheltuielilor în suma de xxxx lei considerate nedeductibile la determinarea venitului impozabil,

- organul de soluționare a contestației nu are posibilitatea legală a fracționării obligației fiscale reprezentând impozit pe venit raportat la starea de fapt constatată în procedura administrativă de soluționare a contestației și pentru care se impune desființarea deciziei de impunere, această competență aparținând organului de inspecție fiscală, ulterior reanalizării stării de fapt fiscale dispuse prin prezenta, în condițiile în care prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației organele de inspecție fiscală nu au defalcat cuantumul obligației fiscale de natura impozitului pe venit raportat la valoarea cheltuielilor nedeductibile stabilite în anul 2012 și contestate de petent în sumă de xxxx lei și respectiv de xxxxx lei, **Decizia de impunere nr.xxxx/10.08.2017 se va desființa în**

totalitate pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar, la refacerea inspecției fiscale, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceeași obligație și aceeași perioadă vizată de actul administrativ desființat, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie.

2. Referitor la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată în suma de xxxxx lei stabilită în sarcina Cabinetului de Avocat CC prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr...../10.08.2017

În fapt, în anul 2012, Cabinetul de Avocat CC a înregistrat în evidența sa contabilă, în jurnalul de cumpărări, factura nr..... din 20.12.2012 emisă de TF SRL CUI în valoare de xxxx lei din care TVA în suma de xxxx lei reprezentând „lucrări de finisaje interioare și achiziție de mobilier” exercitându-și dreptul de deducere al TVA în suma de xxx lei.

Intenția Cabinetului de Avocat X de a-și deschide un sediu secundar în Cluj – Napoca în locația unde s-au efectuat cheltuielile cu amenajările și în legătură cu care petenta pretinde exercitarea dreptului de deducere a TVA, nu s-a mai materializat, în această locație, conform susținerilor din contestația formulată, în prezent, funcționând Societatea civilă de avocați X care utilizează spațiul în baza unui contract de închiriere și folosește obiectele de mobilier - birouri, scaune, rafturi depozitare dosare etc. în scopul realizării veniturilor sale impozabile.

In drept, potrivit prevederilor art. 145 alin. 1 și 2 lit. a) și art. 146 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

" Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile ”

"Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155. [...]"

Conform dispozițiilor legale de mai sus, persoanele impozabile au posibilitatea legală de a exercita dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **doua condiții cumulative**, și anume: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere.

În legătura cu posibilitatea exercitării dreptului de deducere al TVA învederam că, jurisprudența Curții Europene de Justiție, aplicabilă de la data aderării României la Uniunea Europeană, recunoaște statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată. Astfel, în hotărârea dată în cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotărâre), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guvernează demonstrarea acestui drept după ce acesta a fost exercitat de către persoana impozabilă (paragr. 26 din hotărâre). În acest sens, legislația comunitară **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA**, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept (paragr. 29 din aceeași hotărâre).

Din acest motiv legislația fiscală condiționează exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă achizițiilor de îndeplinirea cumulativă, pe lângă condițiile de formă (inclusiv condiția ca persoana impozabilă să dețină factura care să conțină informațiile obligatorii prevăzute de lege), a condiției de fond esențiale, aceea că achizițiile pentru care se solicită deducerea să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul să-și deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și servicii numai dacă sunt îndeplinite **doua condiții cumulative**, și anume: **achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile** și au la baza facturi care conțin obligatoriu toate informațiile necesare stabilirii dreptului de deducere. În aceste condiții, pentru a dovedi că bunurile achiziționate sunt utilizate, într-adevăr, în folosul operațiunii taxabile, persoana impozabilă este obligată nu numai să dețină factura în care este înscrisă taxa pe valoarea adăugată deductibilă, ci **sa și demonstreze ca bunurile facturate sunt achiziționate în folosul operațiunii taxabile respective, simpla prezentare a unor documente neputând asigura exercitarea dreptului de deducere de către contribuabili.**

Ca atare, orice achiziție care nu este destinată în scopul activităților economice taxabile pe care le poate desfășura o persoană juridică, nu se poate bucura de exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției respective, **persoana interesată având obligația să prezinte dovezi obiective din care să rezulte că bunurile sunt destinate exclusiv activităților sale economice.**

Prin urmare pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, persoana impozabilă trebuie să demonstreze că taxa datorată sau achitată este aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate **în beneficiul său** de către o persoană impozabilă; or, așa cum am arătat la pct. 2.1 din prezenta decizie, nici cu ocazia inspecției fiscale, nici în susținerea contestației, Cabinetul de Avocat CC nu a depus documente care să susțină intenția sa de a utiliza achizițiile de bunuri și servicii reprezentând lucrări de finisaje interioare și mobilier de birou efectuate la spațiul dinjud. Cluj în scopul operațiunilor sale taxabile, respectiv documente justificative de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte activitatea desfășurată de către Cabinetul de Avocat CC ca entitate distinctă de cea a Societății civile de avocați CC, în spațiul din Str., nr. 1....., loc. Cluj-Napoca, jud. Cluj, în condițiile în care Cabinetul de Avocat CC nu a avut înregistrat punct de lucru sau sediu secundar la această locație, fapt prezentat în informarea IFOPC din aplicația FISCNET anexată la raportul de inspecție fiscală, iar la data de 30.04.2013 Cabinetul de Avocat CC și-a încetat activitatea fiind radiat.

Susținerea împuternicitului petentului că, în cauză, a avut loc o transmitere a întregului patrimoniu al Cabinetului de avocat, inclusiv investiția de la sediu secundar împreună cu toate drepturile și obligațiile societății, societății civile de avocați, nu subzistă, în lipsa prezentării de către acesta a unor mijloace de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, din care să rezulte că, în cauză, a avut loc o schimbare a modalității de exercitare a profesiei de avocat sau o transformare a formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, respectiv din cabinet individual în societate civilă profesională, și că, titularul cabinetului individual a participat cu titlu de aport la forma de exercitare a profesiei rezultată din schimbare/transformare cu cota-parte indiviză din patrimoniul de afectare profesională, astfel cum acesta a fost reflectat în evidențele financiar-contabile ale formei de exercitare a profesiei care s-a schimbat și/sau transformat, respectiv acte financiar-contabile de transfer către forma de exercitare a profesiei în care a optat să se transforme, având în vedere că, legiuitorul prin Legea nr. 51/1995 și Statutul profesiei de avocat a recunoscut faptul că un cabinet de avocat poate avea patrimoniu propriu de afectare (bunuri mobile sau imobile),

bunuri de afectatiune care sunt reflectate în evidențele financiar contabile ale formei de exercitare a profesiei care se transformă.

Nici din punct de vedere fiscal, Cabinetul de Avocat CC nu a făcut dovada cu mijloace de probă reglementate de Codul de procedura fiscala ca, investiția efectuata la imobilul din Cluj, este un **drept amortizabil** reflectat ca atare în evidențele financiar contabile ale Cabinetului de avocat și respectiv in patrimoniul de afectatiune al acestuia, care să fi fost transferat Societății civile de Avocați CC , în condițiile legii.

Față de cele mai sus prezentate se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de petentă, cu privire la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugata in suma de xxxx lei înscrisă în Decizia de impunere nr...../10.08.2017.

3. Referitor la capătul de cerere privind Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017 emisa de A.J.F.P Arad, se rețin următoarele:

În fapt, Cabinetul Individual de Avocat CC i Societatea civilă de Avocați CC au fost supusi inspecției fiscale în urma căreia s-a emis Raportul de inspecție fiscală nr./10.08.2017 și Decizia de impunere nr./10.08.2017 pe numele Cabinetului de Avocat CC.

Prin Decizia de impunere nr./10.08.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina Cabinetului de Avocat CC obligații fiscale principale în sumă totală de xxxx lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015, inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale.

Astfel, la data de 19.09.2017, în temeiul art.98 lit. c) și art.173 din Legea nr.207/2015 din Codul de procedură fiscală, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat, A.J.F.P Arad - Serviciul Evidență pe plătitor Persoane Fizice prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017, a procedat la calcularea dobânzilor și penalităților de întârziere în quantum total de xxxx lei reprezentând: xxxxx lei dobânzi de întârziere si xxxxx lei penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale stabilite suplimentar prin

Decizia de impunere nr./10.08.2017 emisă de AJFP Arad – Activitatea de Inspecție fiscală de natura taxei pe valoarea adăugată.

Împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizia de impunere nr./10.08.2017 emisă de AJFP Arad – Activitatea de Inspecție fiscală, Cabinetul de Avocat CC a formulat contestație în cuprinsul căreia a contestat total și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017 emisă de A.J.F.P Arad .

În drept, cu privire la deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii, referitor la dobânzi și penalități de întârziere sunt incidente prevederile art.173 -175 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd următoarele:

ART.173

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8).”

ART.174

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

ART.175

“(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art.174 alin.(2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Referitor la **suma de xxxlei**, reprezentând dobânzi în suma de 4.134 lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei, aferente taxei pe valoarea adăugată, **calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017**, având în vedere că documentul prin care s-au individualizat sumele de plată îl reprezintă Decizia de impunere nr./10.08.2017, iar la pct. 2 din prezenta decizie s-a respins ca neîntemeiată contestația formulată împotriva acestei decizii de impunere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de xxxx lei și petenta nu aduce argumente cu privire la modul de calcul al accesoriilor aferente taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată, conform principiului de drept *accessorim sequitur principale*, potrivit căruia accesoriul urmează principalul, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017, va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de xxx lei** reprezentând

dobânzi de întârziere în suma de xxxx lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în suma de xxxx lei prin Decizia de impunere nr./10.08.2017 emisă de AJFP Arad – Activitatea de Inspecție fiscală.

4. Referitor la capătul de cerere privind Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. xxxxxxxxx/05.09.2017 emisa de A.J.F.P Arad, se rețin următoarele:

În fapt, Cabinetul Individual de Avocat CC și a fost supus inspecției fiscale în urma căreia s-a emis Raportul de inspecție fiscală nr./10.08.2017 și Decizia de impunere nr./10.08.2017 pe numele Cabinetului de Avocat CC.

Prin Decizia de impunere nr./10.08.2017, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina sa obligații fiscale principale în sumă totală de xxxx lei reprezentând impozit pe venit stabilit suplimentar aferent anului 2012.

Potrivit art. 113 alin. (1) din Noul Cod de procedură fiscală, respectiv Legea nr. 207/2015, inspecția fiscală stabilește doar diferențe de obligații fiscale principale.

Astfel, la data de 09.2017, în temeiul art.98 lit. c) și art.173 din Legea nr.207/2015 din Codul de procedură fiscală, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat, organele fiscale ale A.J.F.P. Arad, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 au procedat la calcularea următoarelor dobânzi și penalități de întârziere în cuantum total de 5.571 lei reprezentând:

- lei dobânzi de întârziere
- lei penalități de întârziere

Conform Anexei la Decizia nr. din 05.09.2017:

- accesoriile în suma totală de xxxx lei au fost calculate pentru obligațiile fiscale principale individualizate atât prin **Decizia de impunere nr./10.08.2017** emisă de AJFP Arad – Activitatea de Inspecție fiscală de natura impozitului pe venit stabilit aferent anului 2012,

- accesoriile în suma totală de xx lei au fost calculate pentru alte obligațiile fiscale reprezentând impozitul pe venituri din activități independente individualizat prin documentul nr. din 12.06.2017 și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate de persoana care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu

realizează venituri individualizată prin documentul nr..... din 29.06.2017.

În drept, cu privire la deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii, referitor la dobânzi și penalități de întârziere sunt incidente prevederile art.173 -175 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd următoarele:

Art.173

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8).”

ART.174

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.”

ART.175

“(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art.174 alin.(2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Referitor la accesoriile în sumă totală de xxxxx lei reprezentând dobânzi de întârziere în suma de xxxx lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei, aferente impozitului pe venit, **calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. /05.09.2017**, având în vedere ca documentul prin care s-au individualizat sumele de plată îl reprezintă Decizia de impunere nr. /10.08.2017, iar potrivit celor prezentate la pct. 1.2 din decizie urmează a se pronunța soluția de desființare a Deciziei de impunere nr. /10.08.2017, emisă de A.J.F.P. Arad, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. /10.08.2017 pentru capătul de cerere privind suma de xxxxxx lei reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar, și faptul că în considerarea principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”, obligația accesorie urmează soarta obligației fiscale principale, se va face aplicațiunea prevederilor **art.50 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală**, potrivit căroră:

“ART. 50

Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal

(1) *Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.*

(2) *Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative*

fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.”,

coroborate cu prevederile **art.279 alin.(3) (4) și (7) din Codul de procedură fiscală**, care precizează:

“ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.

(7) În cazul soluțiilor de desființare, dispozițiile art.129 alin. (3) se aplică în mod corespunzător pentru toate categoriile de acte administrativ fiscale contestate, chiar dacă la data refacerii inspecției/controlului termenul de prescripție ar fi împlinit”,

având în vedere și faptul că în legătură cu explicitarea acestui articol, la pct. 11.4 și 11.5 din O.P.A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, arată că:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”, pe cale de consecință, **se va desființa parțial Decizia nr./05.09.2017** referitoare la obligațiile fiscale accesorii

reprezentând dobânzi și penalități de întârziere **pentru suma de xxxxx lei** reprezentând:

- xxxxx lei - dobânzi aferente impozitului pe venit individualizat prin Decizia de impunere nr...../10.08.2017 ;

- xxxx lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit; urmând ca organele fiscale, în funcție de rezultatele reverificării ce va fi efectuată de organele de inspecție fiscală, să procedeze la reanalizarea situației de fapt pentru aceeași perioadă și aceleași creanțe fiscale accesorii, în conformitate cu prevederile legale incidente în speță, și cele precizate în prezenta decizie.

Referitor la accesoriile în sumă de xx lei, reprezentând dobânzi în suma de xx lei și penalități de întârziere în suma de .. lei, ***calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017***, se rețin următoarele:

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.6/05.09.2017 , organele fiscale de administrate din cadrul AJFP Arad au calculat accesorii aferente și obligațiilor fiscale de natura impozitului pe veniturile din activități independente individualizat prin documentul nr. din 12.06.2017 și contribuția de asigurări sociale de sănătate datorate de persoana care realizează venituri din activități independente și persoanele care nu realizează venituri individualizată prin documentul nr..... din 29.06.2017.

Prin contestația formulată, deși se contestă în totalitate obligațiile fiscale de natura accesoriilor stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 emisa de AJFP Arad, nu se prezintă vreun argument factic și legal în ceea ce privește suma de 8 lei reprezentând accesoriile (dobânzi și penalități de întârziere) aferente obligațiilor fiscale individualizate prin documentul nr. din 12.06.2017 și documentul nr..... din 29.06.2017, și cuprinse în cuantumul total al sumelor stabilite prin această decizie de accesorii.

În drept, sunt incidente dispozițiile art.269 alin.(1) lit.c) și lit.d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare care prevăd :

“ *Contestația se formulează în scris și va cuprinde :*

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază ”;

Totodată în speță sunt incidente și prevederile pct.11.1 lit.b) din OPANAF nr.3741/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea

titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror :

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”;
coroborate cu prevederile pct. 2.5 din același act normativ, potrivit căror:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ART. 276

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249

Sarcina probei

Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250

Obiectul probei și mijloacele de probă

Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 73

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatorului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Având în vedere și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr.3250/1806.2010, se reține că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se putea formula și contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată”.*

Pe cale de consecință, cu privire suma totală de xx lei, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale individualizate prin documentul nr.din 12.06.2017 și documentul nr..... din 29.06.2017, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017, având în vedere faptul că petenta nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept respectiv modul de calcul al accesoriilor în ceea ce privește perioada de calcul și cota aplicată și prin care să infirme constatările organelor de administrare din cadrul AJFP Arad, *se va respinge contestația ca nemotivată*, pentru aceste sume în temeiul art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. art.279 alin. 1 și alin. 3 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

- *desființarea* următoarelor acte administrativ fiscale:

- Decizia de impunere privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr...../10.08.2017 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Arad în ceea ce privește suma de **xxxxx lei** reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar, urmând ca organul emitent, prin altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare.

- Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./ 05.09.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad în ceea ce privește suma de **xxxxxx lei** reprezentând dobânzi în suma de xxxx lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei, urmând ca organele fiscale din cadrul AJFP Arad, în funcție de rezultatele reverificării ce va fi efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad, să procedeze la reanalizarea situației de fapt pentru aceeași perioadă și aceleași creanțe fiscale accesorii, în conformitate cu prevederile legale incidente în speță, și cele precizate în prezenta decizie.

- *respingerea ca nemotivată* a contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plata accesorii, reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./05.09.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad pentru suma totală de **x lei** reprezentând: dobânzi de întârziere în suma de 5 lei și penalități pentru suma de xlei.

- *respingerea ca neîntemeiată* a contestației formulată împotriva următoarelor acte administrativ fiscale:

- Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale nr./10.08.2017, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – Inspecție fiscală, pentru suma de **xxxx lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată;

- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr./19.09.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad pentru suma totală de **xxxx lei** reprezentând dobânzi în suma de xxxxx lei și penalități de întârziere în suma de xxxx lei.

- prezenta decizie se comunică la:

- CC – Societate civilă de Avocați
- AJFP Arad – Inspecție fiscală
- AJFP Arad - Evidență Plătitori Persoane Fizice

Serviciul Fiscal Municipal Arad , cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F.
nr. 3741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad sau Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,